

Конспект лекції 5.2- Церква, яку хоче бачити Бог (частина 2).

Тепер, коли я розумію, що головна заповідь лежить в основі влаштування будь-якої помісної церкви, я сказав групі віруючих, які почали збиратися в моєму домі, наступне:

- нам потрібно зробити так, щоб наші стосунки були подібні до сімейних. Саме це ми бачимо у Біблії. Христос каже: - Любіть один одного. Тому пізнає світ, що ви мої учні, якщо матимете любов між собою.

Невіруючий повинен зайти до християнського зібрання і подумати:

- Я ніколи не бачив такої любові між людьми, ніколи не бачив такої єдності.

Починаючи з другого розділу книги Дій, ми бачимо, що саме таке ставлення і було в першій церкві. Писання каже - не було між ними нужденних. Віруючі віддавали нужденним мало не останню сорочку. Результат - Господь щодня додавав спасених до церкви. Ми бачимо як Писання виконується.

Коли церква перебувала в єдності, виявляла любов одне до одного, виповнилися слова молитви, зверненої Христом до свого Небесного Батька.

Я вважаю, що так має бути і сьогодні. Як давно ви, заходячи до християнського зібрання і подивившись на нього очима невіруючого, могли б сказати:

- Я ніколи не бачив такої любові, такої єдності. А чи можете ви згадати такий момент зі всього свого життя, щоб у вас виникали подібні думки?

Бачите, коли я вперше організував церкву, я навіть і не думав про це. Все, про що я думав - як я зможу зібрати більше людей в одному залі і проповідувати їм Слово Боже. Саме по собі таке бажання і не було поганим, я вважав, що я вірно проповідуватиму Слово Боже, не відступатиму від Його істини. Я прославляв Бога за вірних йому людей, подібних до Даниїла.

Розуміючи, чому саме вчить Писання у конкретному уривку, я намагався донести біблійні істини до слухачів. Але ця думка, створити церкву навколо заповіді Христа "Любіть один одного", не приходила мені в розум.

Я вважав, що крім проповідника-мене, ще необхідний керівник музичного служіння. Я чітко пам'ятаю, що в мене було велике бажання, щоб у першу неділю, коли офіційно відкривалася наша церква, на нашому зібранні грала хороша музична група.

Мені потрібна була людина, здатна керувати звуковою апаратурою, хтось повинен був скласти програму, продумати де ми збиратимемося. Як збирати пожертвування? Потрібна була невелика група охочих, щоб посидіти з дітьми. Ну от, власне, і все, про що я думав. Чи думав я про біблійну основу? Про те, що насправді Біблія ставить у пріоритет?

А біблійним пріоритетом є будь-хто. Ну звичайно ж, я не мав на увазі, щоб ми всі ненавиділи один одного, звичайно ж добрі стосунки, любов - це чудово. Але я ні на це звертав увагу.

Моєю першочерговою задачею було зібрати людей у залі, дати їм гарну проповідь, таку, щоб вона їм сподобалася, щоб вони змогли взяти з неї багато. Хтось, можливо б, отримав підбадьорення, хтось докір.

Після цього я розпустив би всіх додому і кожен мав самотійно жити і ходити перед Господом протягом наступного тижня. Ось все про що я думав. І так було протягом кількох років, поки читаючи слово Боже, уважно вивчаючи його, я не звернув увагу на те, що дійсно лежить у Слові Божому в основі організації всієї церкви.

Моє питання було в тому, чого саме хоче Бог від церкви. Я часто проводжу наступний приклад:

щоб я міг подумати про церкву, якби раптом опинився на безлюдному острові, маючи в руках лише одну Біблію? Якби я до цього не ходив до церкви і не мав жодного уявлення про неї? Як я уявляю її собі?

Я перебуваю на безлюдному острові, читаю Біблію знову і знову.

Ось я прочитав безліч чудових історій зі Старого Заповіту, тепер читаю про те, що Христос помер за мої гріхи на хресті.

Христос воскрес і піднісся, тепер Святий Дух сходить на віруючих у першій церкві. Я читаю послання – в них повчання як жити віруючим, різні доктрини.

Доходжу до книги Об'явлення і дізнаюся про те, чим має все закінчитися.

І потім з'являється корабель, мене беруть на борт і везуть на материк.

Що відбувається в моєму серці, які думки переповнюють мене? Я розумію що Бог, я розумію що потребую спасіння, я розумію що мені потрібна церква - брати і сестри.

Але якою я собі її уявляю? Яке моє природне уявлення про неї після того, як я просто прочитав Біблію? Я розумію, що це особливі люди, вони люблять Господа, бажають служити Йому тими дарами, які дані їм від Духа Святого. Це віруючі, яким дані заповіді Христові, і одна з них – йти до краю землі та благовістити.

Я хочу приєднатися до таких віруючих, і думаю про те, як мені їх знайти. У розмові з капітаном цього корабля я дізнаюся, що на такій то вулиці в місті є церква. Як тільки мені надається така можливість, я біжу туди.

Що я очікую там побачити? Поставте себе на моє місце. Що ви чекатимете?

Яких людей ви уявлятимете собі? Яке відношення? Після того, як ви кілька років пробули на тому острові і перечитали Біблію кілька разів?

Напевно ви чекатимете що до вас підійдуть, розпитають, проявлять до вас любов, турботу. Будуть говорити – приєднуйтесь до нас, давайте ми подбаємо про вас, допоможемо, адже ви провели так багато часу на цьому безлюдному острові.

Ви чекатимете, що віруючі виконують накази Христа і благовістять у місті, як посилають місіонерські команди, щоб досягти найвіддаленіших куточків нашої Землі.

Ви припускаєте, що вас запросять послужити разом з ними...

Проте всього цього я не отримаю. Я зайду до церкви, тихенько присяду десь ззаду і слухатиму. Я побачу що віруючі розмовляють один з одним, раптом вщухнуть, сядуть, бо час починати служіння, присутні заспівають кілька пісень, хороших чи поганих, не знаю, який там буде спів, вийде людина, яка щось розповідатиме протягом 40 хвилин і ви здивовано дивитесь, що всі починають кудись йти. Куди вони йдуть? Вони йдуть додому. До побачення, зустрінемося

наступної неділі. І це все? І як це узгоджується зі Святим Письмом?

Звичайно ж, ви й раніше читали цю книгу, ви розмірковували над її словами, думали про те, як має жити церква, як повинні жити ви. І можливо, слухаючи мій сьогоднішній виступ, ви згадуєте - Я так і думав, я думав про те, що церква повинна жити якимось інакше, має бути щось ще, щось більше ніж просто одна або дві години, що провели в неділю в церковній будівлі.

В Писанні постійно ми бачимо, що люди прочитавши Слово Боже розуміли що вони більше не можуть жити так як раніше, вони звертались до Бога з покаєнням і змінювали своє життя відповідно до того, що прочитали. Вони говорили - я розумію про що сказав Бог у цій книзі і я робитиму так.

Особисто я вірю, що сьогодні Бог робить те саме і у вашому місті.

І тому, звертаючись до свого нового зібрання, я попередив, що через рік ми вже не будемо збиратися в цьому складі. Ми поділимо вас на дві церкви. і я не керуватиму жодною з них, я готуватиму нових служителів, вчителів для того, щоб вони вели вас, а потім ви вже самі зробите подібним чином.

Ви будете приводити до Господа нових учнів, виконуючи заповіді Христа, благовістуючи про Нього. Ви будете зміцнюватися і зростатимете у вірі. Із вас самих виростуть нові служителі, нові вчителі.

Якщо ви дійсно будете жити, як навчає Святе Письмо - в любові, в єдності, люди будуть настільки вражені тим, що побачать серед вас, що забажають приєднатися до такого зібрання.

Кількість учнів буде постійно зростати, якщо ви зробите постійне глибоке вивчення слова Божого, молитву, причастя центром ваших зібрань і вашого поклоніння. Ви зростатимете у Христі, ви побачите справжні відповіді Господа у вашому житті. Живий Бог і живе Слово Його мають справжню реальну силу, вони здатні діяти особливим чином.

Так і сталося. Через 9 місяців у нас вже було дві церкви. а ще через 9 місяців - ці дві церкви поділилися ще на 2, і у нас було чотири .

І на даний момент я не є пастором у жодній із цих церков. У кожній з них є чудові, обдаровані Богом служителі. Я думаю що і вам належить побачити подібне майбутнє.

Якщо ви, які перебувають у цих зібраннях, візьмете на себе належну відповідальність. Можливо, для когось це здається страшним, Але це не страшніше ніж вести дитину до лікарні, а потім лікувати її, дотримуючись рекомендацій лікарів. Батьки ж якимось справляються з цим? Саме розуміння вашої відповідальності перед самим Богом і робить вас сильними.

Подумаймо, скільки людей відвідує церкву в Америці все своє життя і ніколи нікому не сказали - наслідуйте мене як я наслідую Христа. Ми не приводимо до Христа нових учнів, ми не беремо на себе відповідальність, стаючи їхніми духовними батьками, ми просто змінюємо церкви, коли почули, що десь з'явився новий гарний проповідник.

Якщо раптом хтось посварився з кимось, вже у наших зборах виникають розділення, ми воюємо одне з одним. Я вже говорив Даниїлові та іншим представникам ваших церков, про те, що відбувається в моїй церкві. Я дуже люблю свою церкву, що мені подобається найбільше, так це те, що щодня,

протягом усього тижня віруючі моєї церкви благовістять про Христа. Я зустрічаю їх на вулиці, знаю, що вони благовістять і на своєму робочому місці. Так, далеко не всім людям подобається слухати про свої гріхи і тому багатьох християн відкидають, і навіть влаштовують якісь переслідування, але це не зупиняє їх.

Вони роблять те, чого навчив їх Христос. Тому мені, людині, яка має серце пастора, дуже подобаються такі люди. Причому, зауважу, що за своїм характером, якби я діяв за **гріховною природою**, я обирав би інших людей для спілкування.

З більшістю, хто відвідує нашу церкву, ми б не вжилися. Але, оскільки всі ми ведені єдиним духом, відбуваються дивовижні речі, ми дійсно любимо один одного, попри те, що ми дуже сильно відрізняємося один від одного. Ми не тільки здатні уживатися, але ми разом служимо Господу, підтримуємо один одного.

Мені доводиться багато подорожувати. Різні люди стають моїми попутниками під час перельотів. Багато хто з них є військовими. Вони розповідали мені про те, як багато битв відбувається всередині самої армії. Люди виявляють невдоволення, борються один з одним, відбувається самогубство. Є так багато внутрішньої боротьби, що послаблює силу і дух військових. Стає очевидно, що армія не в змозі довго перебувати на своїй базі. Потрібно щоб вони брали участь у справжній битві, або вони будуть боротися один з одним.

Коли вони потрапляють на поле битви, картина різко змінюється. Всі стають братами, всі борються один за одного, прикривають одне одного. Всіх поєднує командний дух, у всіх спільні цілі. Мені здається, що це дуже схоже на нас самих, християн.

Якщо Ви сконцентровані тільки на самих собі, на своїх зібраннях, не пройде багато часу, як ви почнете помічати недоліки один одного, станете незадоволеними один одним.

Так може дійти й до розділення. Але коли ви активні в благовісті, ви розумієте, що вас відкидають, ви страждаєте за Христа і те саме відбувається з іншими братами і сестрами, ви починаєте відчувати їхній біль і їхні страждання як свої власні.

Ви готові любити, підтримувати, допомагати тому, що самі проходите через те. Так звичайно, я люблю кожного брата і сестру, і я радий бути з ними в спілкуванні, але моя радість не була б такою повною, якби я не знав, що кожен день тижня хтось із них веде за собою групу віруючих благовістити.

І я знаю, що вони живуть так, як навчав Христос.

Одної неділі я відвідав одну з наших груп. Зібрання були не дуже великими, близько 15 осіб. Але я був дуже втішений тим, що почув від них, коли вони розповідали про те, що сталося минулого тижня.

Кожен з них, я підкреслюю, кожен, говорив про те, що розповів про Христа хоча б одній людині. Я сидів, слухав їх, і мій дух радів. Я розумів, що вони роблять саме те, що потрібно.

А тепер замисліться - у середньостатистичній церкві, що має 1000 членів. Як ви думаєте, скільки людей з цієї тисячі дійсно розповідають Євангеліє невірнучим

людям. Що 15? Може бути. І що, нас це задовольняє? Це так далеко ми зайшли?! А тепер, коли Господь дивиться на нас з неба, що він думає про нас? Звичайно ж він радіє про цю маленьку армію, яка виконує його накази. Звичайно ж мені подобається бути пастором саме такої армії. Мені подобається представляти перед Господом цих людей. Господь, зверни на них увагу. Господь, подивися на них, вони дійсно люблять Тебе і від серця виконують Твоє доручення. Вони люблять один одного, піклуються про потреби один одного, вони моляться разом постійно, вони очікують, що Ти відповіси на їхні молитви. Я думаю, що саме це Господь і бажає бачити у своїй церкві. Він хоче бачити саме таку любов, таку єдність. І якщо ці найбільші заповіді і накази не лежать в основі існування наших церков, нам потрібно покаятися і виправити ситуацію. Бо кому потрібні такі зібрання, де люди не люблять один одного до глибини душі? Коли я був молодим, мені дуже подобалося бачити напис "Біблійна церква". Але зараз, коли я уважно вивчаю писання, я бачу, що Бог не радіє абсолютно всім зібранням. Скільки разів у Біблії Бог каже - Перестаньте топтати мої подвір'я, мені неприємний звук ваших святкових пісень, перестаньте молитися, тому що я не чую вас, я закриваю свої вуха. Нехай хтось краще зачинить двері цього храму, щоб ви даремно не запалювали свічки в ньому. Ви пам'ятаєте що написано в книзі Об'явлення - якщо не покаєшся, зсуну світильник твій з місця його. З самого початку Біблії і до її кінця завжди є приношення які Бог приймає, і ті які відкинуті їм. То що хоче Господь бачити у своїй церкві? Він хоче бачити особливу любов, особливу єдність. Він бажає бачити тіло Христове таким чином, де кожен вважає один одного надзвичайно важливим. Хоч рука, хоч нога, голова та всі інші частини надзвичайно важливі. Ось таку церкву я хотів би привести до Бога. А не якісь численні збори, що налічують 5000 осіб. Бог скаже - я не цього просив від тебе. Чого я просив у Батька - особливої глибокої єдності, справжньої любові, так щоб тіло Христове не було схоже на жодне зібрання, що існує в цьому світі. Розуміючи Божу волю, я прагну створити церкву саме такою. І ось тому, в Сан-Франциско я вирішив почати все спочатку. Я бажав знайти віруючих людей або невіруючих людей, які зацікавлені. Я планував що ми разом будемо читати Біблію, і якщо вони захочуть жити як єдина сім'я, одним духом, нехай приєднуються до нас. Наші зібрання зараз не дуже великі, біля 120 людей, Але може статися так, що за один вечір наша кількість зросте вдвічі, тому що кожен з нас є активним Благовісником. І знаєте, оскільки ми збираємося по домівках, наші зібрання не варті нам ні цента. Кожен з нас здійснює служіння на добровільній основі і всі ми десь працюємо ще, щоб заробити необхідне для нашого життя.

Це нам нічого не вартує. Гроші не є нашою проблемою, що мені дуже подобається. Тому що я чую про те, що багато церков закриваються через брак коштів або відбувається розділення через неправильне їх використання.

А всі наші пожертвування йдуть на підтримку місіонерського служіння. Ми також підтримуємо нужденних і тих, хто живе за океаном.

Ми всі розуміємо, що церква, яка налічує 10 -20 осіб, може збиратися і по домівках, і не потрібно наймати якогось служителя щоб він цілими днями дбав про потреби цього зібрання.

І При такій кількості, дійсно можна бути близькими один до одного, як близькі члени однієї сім'ї.

Але коли ваша чисельність досягає 100 чоловік і більше, вам необхідно мати якусь будівлю, вам потрібен секретар, бухгалтер, вам потрібен звільнений від роботи служитель.

Порівняйте, велика церква коштує сотні тисяч доларів, а маленька безкоштовно. Чому б не створити 5 маленьких церков безкоштовно?

Ось так китайці і думають - це ж безкоштовно. Але справа не лише у грошах.

Така церква легко множить сама себе, але вам потрібно багато часу проводити в молитві.

Вам потрібно просити Господа вислати нових робітників на свою ниву. І ми всі розуміємо, що молитва це теж не проста праця, але дуже необхідна, тому що нам дійсно потрібні нові служителі, нові робітники, нові вчителі, благовісники. За нової системи організації церкви нам справді знадобилося більше працівників.

Щодо старої системи, в основному потрібен був тільки один я. Все залежало від мене. І я зовсім не пишаюся цим, я просто хочу показати наскільки неправильним є такий підхід, де все залежить від однієї людини.

Цей підхід, при якому мені достатньо було стати за кафедру і проповідувати.

Проповідувати так, щоб збирався натовп. І все, про що мені потрібно було дбати, це про те, щоб особисто ходити перед Господом, не чинити перелюбу і проповідувати біблійні проповіді.

І тоді я можу заповнити зал людьми. Але чи такою має бути церква насправді? Чи такого християнського спілкування бажає Бог?

Мені подобався старий підхід, бо все залежало від мене. Я за характером така людина, яка не любить бути залежною від будь-кого іншого. Коли один із пасторів, який живе у вашому місті був у мене вдома, він поставив мені запитання

- Скажи, будь ласка, ти любиш грати в баскетбол?

- Так люблю.

- А коли граєш, любиш давати пас іншим?

Я здивувався, тому що це питання прозвучало для мене якось дуже несподівано.

Я відповів питанням на запитання:

- А чому ти запитуєш? Запитання якось не в тему розмови.

Він попросив мене, щоб я просто відповів на його запитання.

- Ні, не люблю, зізнався я. Мені подобається кидати мяч в кошик і заробляти очки самостійно.

- Я так і знав, помітив він.

- Так і знав? Звідки ти міг знати? Ти ж ніколи не бачив як я граю.

- А це видно за твоїм характером, видно по твоєму стилю життя.

Так, він має рацію, саме такий у мене характер, Я готовий впоратися з усім що завгодно, просто дайте мені зробити мою справу.

Я все вирішу, я все влаштую. Мені не подобається бути залежним від інших людей, мені не подобається давати паси іншим людям. І ось тому, маючи такий характер, я й створив церкву, де все залежало від мене.

Але тепер я розумію, що не цього бажав Господь від мене. Господь бажає бачити тіло Христове, де кожен буде важливий, тому що має свої дані Богом, саме йому Дари.

І все це має сприяти для отримання найбільшого блага, найвищої користі кожного з нас, усієї церкви.

У хорошому розумінні, ми дійсно повинні залежати один від одного.

Я хочу залишити кілька хвилин для ваших питань.

Будь ласка, задавайте.

Було хороше питання - як новонавернена людина може організувати нову церкву? Як можна бути впевненим, що він не поведе віруючих неправильним шляхом, не заведе їх у якусь оману або не зробить щось жахливе?

По-перше, звичайно ж ми не маємо на увазі зовсім вже новонаверненої людини. Писання попереджає нас не робити цього.

Далі в нашій церкві, ми всі разом читаємо Біблію протягом року. І я вважаю це надзвичайно важливим, тому що головна протидія ересі відбувається тоді, коли кожен особисто читає і глибоко заглиблюється в Біблію, Слово Боже.

Найгірше що може статися і справді відбувається в деяких церквах, коли одна людина стає непогрішним авторитетом і вважається, що вона єдина знає всі правильні відповіді.

Тому що коли гріх входить у його життя або він захоплюється якимсь вітром вчення, те саме відбувається у тисячах його послідовників.

І повторюся, ми посилено займаємось учнівством. Ми вирощуємо наших служителів, ми проводимо навчання подібно до тих, що відбувається у вас тут.

Тому, відповідаючи на ваше запитання, скажу що, по-перше, не кожен може розпочати свою власну церкву, по-друге, ми всі разом вивчаємо слово Боже і кожен проводить час в особистому вивченні, і по-третє, завдяки інтернету є інші ресурси.

І тому ми, які перебувають у керівництві нашого великого руху, можемо опублікувати наші доктрини. Але не тільки кожен Служитель, а кожен член церкви повинен читати їх, використовуючи свій власний розум. Перевіряючи, чи не зійшли з істинного шляху Божого його провідники. І якщо нам про це скажуть, ми їх звільнимо.

Або ваше питання - що ми робимо коли збираємось разом?

Зазвичай ми збираємось разом маленькими групами, маленькими частинами по своїх домівках. Але щомісяця ми проводимо спільну зустріч. Минулої неділі Ми зібралися в парку. І знову це нам не коштувало ні цента. Я просто проповідував у парку, це безкоштовно. Я вважаю важливим, щоб відбувалися і

такі спілкування. Дійсно добре побачити один одного. Через те, що ми організуємо нові церкви, ми розходимося по різних групах, але так добре, що ми знову можемо зустрітися разом.

Також мене тішить те, що я можу дізнатися, що відбувалося з братами і сестрами протягом цих трьох тижнів. Ми підбадьорюємо один одного, коли говоримо про те, що відбувається з нами, що ми робимо, як ми працюємо, говоримо про те, як Господь благословляє нас.

Добре мати і великі зібрання, але якщо прийде той день коли нам заборонять такі великі зустрічі, ми виживемо і без них.

Або якщо під час великих богослужінь злі люди будуть робити зло, якісь терористичні акти тощо, або якщо наші великі зібрання закриватимуть через те, що ми віримо по-біблійному.

Як, наприклад, ми говорили, що Ісус Христос є єдиним шляхом до Бога. Не Мухаммед, ніхто інший не приведе вас до нього. Якщо ми називаємо гомосексуальне життя гріхом, тому що так каже Біблія.

Ми не знаємо, як довго ми зможемо говорити на цю тему у великих зібраннях. Дійсно не знаємо, як довго ми матимемо свободу на такі зустрічі.

Давайте серйозно ставитися до можливих небезпек. Все що буде потрібно, це одна людина, яка вирішить прийти в церкву нав'ючений вибухівкою і вважатиме, що цей вибух буде його поклонінням Аллаху.

Що подібний терорист чи обмеження заборони на християнські зібрання зробить з усіма іншими церквами в Америці? Виявляється не дуже багато і потрібно для того, щоб перевернути всю усталену церковну систему.

Але якщо ми почнемо навчати наших віруючих так, що якщо раптом вони стануть єдиною людиною віруючою в Христа у всьому місті, вони будуть знати, що потрібно робити.

Я знаю, що відбувалося в Радянському Союзі, коли комуністичний уряд зміг засадити у в'язниці і знищити багатьох керівників церкви. Багато церков були закриті і припинили своє існування. Але коли комуністичний уряд вирішив зробити те саме в Китаї, вони не змогли досягти своєї мети, тому що церква настільки активна була в учнівстві, що знищити християнство можна було тільки тоді, коли вони спробували б знищити кожного християнина до єдиного. А тому, навіть за комуністичного режиму церква в Китаї досягла 100 мільйонів людей. Це тому, що кожен був наставлений, міг жити і працювати самостійно. Вся церква не залежала від 5-6 проповідників, здатних робити все, що потрібно для церкви.

І останнє питання - як ми працюємо з пожертвуваннями.

Кожна з наших 4 церков збирає пожертвування самостійно. І в основному, кожна церква, яка збирає пожертвування, самостійно вирішує, як їх використовувати. Якщо сума не перевищує скажемо 500 доларів, пастор і церква вирішують самостійно.

Якщо справа стосується великих пожертв, ми розподіляємо їх під час зборів представників та старійшин наших церков.

І таким чином спільно ми можемо фінансувати більші проекти. Наприклад, хтось розповідає нам про потребу в іншій країні, в інших служителів і ми

можемо допомогти їм, підтримати їх фінансово. Хтось розповідає про необхідність вирити колодязь, щоб жителі селища, що знаходиться в Африці, мали чисту воду. Ми можемо обговорити ці потреби, ці проекти та фінансово підтримати їх.

Ми спільно приймаємо наші рішення, щоб ні в кого не виникало навіть і тіні сумніву, що ми використовуємо засоби якось неправильно.

Був радий зустрічі з вами, Дякую вам за увагу.